

з метою прямого навчання тих чи інших предметів, Коменський ставить завдання морального виховання, як одного з найголовніших у людському житті.

Ми повністю погоджуємося з Коменським і будемо навчатись працювати так, щоб відповідати відпрацьованим стандартам. Адже на нашу думку, педагог – це не тільки професія, це покликання.

Отже, педагогічна спадщина Я. А. Коменського є актуальною й досі, не дивлячись на те, що величезний часовий проміжок віддаляє нас від його епохи. Побудова системи шкільної освіти у відповідності до ідей та принципів чеського мислителя є ідеальним зразком успішного процесу організації навчання, з якого варто черпати та застосовувати ідеї українській педагогічній науці й сьогодні.

Вивчаючи праці Я. А. Коменського, ми дійшли висновку, що їх об'єднує одна тема – освіта людини, і що багато ідей, методів, поглядів, концепцій використовують і в наш час для формування та вдосконалення педагогічного освітнього процесу в нашій державі.

Список використаної літератури

1. Коваленко С. І. Коменський Ян Амос / С. І. Коваленко // Енциклопедія освіти / Академія пед. наук України; гол. ред. В. Г. Кремень. – К.: Юніком Інтер, 2008. – С. 407-408.
2. Коменський, Я. А. "Велика дидактика". – Вибрані педагогічні твори / Я. А. Коменський. – М.: Уч. пед. издат., 1955.
3. Кузьмінська Юлія. Стаття «Ян Амос Коменський – основоположник нової прогресивної педагогічної системи, великий гуманіст і мислитель» Розділ 1. Теоретико-методологічні аспекти освіти в контексті розвитку суспільства. м. Луцьк. 2016.

Дмитро КОБА

ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЯК НАЙВАЖЛИВІШИЙ ОСЕРЕДОК ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Кожна країна зацікавлена в тому, щоб підготувати таких педагогів, які були б не тільки компетентними спеціалістами у своїй сфері, а й тими, ким пишався б цілий світ. Здійснити підготовку таких спеціалістів – дуже складне завдання. Цитую студента, який дійсно буде професіоналом своєї справи, Дмитра Рубанова зі статті «Перемоги тобі, альма матер»: «Університет для мене – другий дім і друга сім'я. Однокурсники і викладачі мого улюбленого факультету стали мені практично рідними. Люблю тебе, мій Університет! Я люблю свій факультет за атмосферу, створену там, за можливості, які він відкриває перед студентами. Я люблю викладачів факультету за доброзичливе ставлення до студентів і за те, що вони заохочують дискусії під час пар, замість того, щоб тиснути авторитетом» [1, с. 1-2]. На мою думку, ця людина в майбутньому заслуговує поваги від учнів та студентів. Безумовно, університет в якому він навчався дав великий поштовх для розвитку себе зі сторони компетентного викладача у своїй сфері, був одним з фундаментальних стовпів в питанні розвитку особистості. Це заслуга педагогів, їхньої методики викладання, високого професіоналізму, особистого авторитету.

Нині в університетах України здійснено перехід на рівневу систему вищої освіти і впроваджуються освітні стандарти наступного покоління. Одночасно переглядаються принципи організації науково-дослідницької діяльності університетів, зокрема й педагогічних.

Наукова (науково-дослідна) діяльність педагогічного університету – це основа фундаменталізації освіти, невід'ємна складова частина підготовки педагогічних і науковопедагогічних кадрів.

На думку Д. Белла, університет стає головним соціальним інститутом сучасного суспільства. Як елітна група вищих навчальних закладів, університет останнім часом

приймав на себе велику кількість функцій: проведення фундаментальних наукових досліджень; забезпечення потреб суспільства у висококваліфікованих кадрах; розвиток загальної освіти [4, ст. 97].

Основною метою науково-дослідної діяльності в педагогічному університеті є забезпечення високої якості підготовки педагогічних, наукових і науковопедагогічних кадрів, ефективне використання освітнього та наукового потенціалу педагогічного університету для модернізації системи освіти регіону та розв'язання його соціокультурних і соціально-економічних проблем.

У педагогічних університетах, діяльність яких зосереджена на підготовці кадрів для системи освіти, ці функції набувають більш вузької спеціалізації і конкретизації, а саме:

- навчання фахівців, що забезпечують у суспільстві трансляцію надбань культури через передавання знань, способів мислення і діяльності від одного покоління до наступного;
- дослідження процесів, що забезпечують процеси трансляції знань та їх відтворення у культуро-відповідній діяльності;
- забезпечення процесів соціалізації особистості через її освіту, опанування нормами життєдіяльності у відповідному соціумі і залучення до скарбниць культури;
- розвиток у наступних поколіннях здібностей, що забезпечують розвиток культури і пізнання навколишнього світу;
- трансляцію цінностей людської культури і способів її створення [3, ст. 40-44].

Безумовно, що усі необхідні сучасному учителю компетентності, мають доповнюватись високим рівнем креативності. Тому саме в університеті повинні створювати гуртки, які даватимуть студентам цей шматочок творчості, яким в майбутньому зможуть користуватися педагоги. Це може бути проведення виховних заходів, чи виступи учнів на святах. За словами Я. Коменського, «учитель – помічник природи, а не її володар, її будівничий, а не реформатор» [2, ст.1-4], тому він сам вибирає форми, методи та прийоми, які сприяють розвитку природних нахилів учнів.

Отже, діяльність педагогічних університетів у розвитку сучасного суспільства зосереджена на підготовці кваліфікованих фахівців, що забезпечують: відтворення здобутків людської цивілізації у мисленні і продуктах діяльності наступних поколінь; опанування способами створення культурних зразків діяльності; осмислення і використання освітніх технологій, що призводять до творчого використання й розвитку культурно осмисленої діяльності; їх інноваційного розвитку.

Список використаної літератури

1. *Рубанов Д.* Перемоги тобі, альма матер/ Рубанов Д. // Мій університет. – С. 1-2.
2. *Боліла Н.* Особистість учителя в розвитку креативних здібностей/ Боліла Н. // Освіта. – 2008. – С.1-4.
3. *Павлова В.* Роль педагогічного університету в сучасному світі / Павлова В. // Вісник Львівського університету. – 2017. – №32.-С.39-45
4. *Койчева Т.* Роль педагогічного університету у розвитку сучасного суспільства / Койчева Т. // Педагогіка. – 2006.-С.94-98.

Валерія МАНДРИКА

УНІВЕРСИТЕТ ЯК ОСЕРЕДОК ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ НА ЗАСАДАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ, ГУМАНІЗМУ

Майбутнє держави, людського суспільства, нації визначається станом освіти і виховання, якістю підготовки підростаючого покоління до життя і діяльності. Подальше вдосконалення системи освіти пов'язане з переорієнтацією її цілей, змісту, форм, методів